

Moestuin

Al een aantal jaren hebben wij een moestuin. Rond de kerst begint de voorpret als de catalogus met zaaigoed op de mat valt. Eind januari halen we onze bestelde zaden op en maken we een planning. Ik zaai in huis alles voor en vertroetel de plantjes tot ze groot genoeg zijn om naar buiten te gaan. Langzaam wennen de kwetsbare plantjes aan het 'buiten-zijn' en dan neemt mijn man ze mee naar de moestuin om ze daar uit te poten. Sommige plantjes gaan gelijk de grond in, anderen mogen eerst nog beschut groter worden in een plastic kasje. Het ene soort groente kun je direct in de volle grond zetten en hoeft niet binnen te worden voor gezaaid. Het andere soort zaai je wel binnen voor, maar kan dan direct buiten worden uitgeplant. En de meest kwetsbare soorten gaan na het voorzaaien nog in een grote potje en blijven heel lang binnen om sterk te worden.

Met kinderen die opgroeien gaat het soms net zo. Het ene kind wordt direct 'in de volle grond' geplaatst. Het hoeft niet te worden verplaatst en kan diep wortelen. De hele groei- en oogstperiode staat het op dezelfde plek. Het trotseert weer en wind en kan ook tegen wat droogte. De plant heeft veerkracht. Heel veel kinderen groeien op deze manier op.

Sommige plantjes worden na het zaaien een keer verplaatst. Soms beschadigen hierbij de tere worteltjes en na het verplaatsen zijn deze plantjes extra kwetsbaar. Ik verzorg ze met precisie en ze kunnen geen dag aan mijn aandacht ontsnappen. De plantenspuit zet ik op de zachtste stand en soms krijgen ze zelfs 2x per dag water. Als deze plantjes sterk genoeg zijn, gaan ze ook buiten de grond in. Weer beschadigen er wat wortels of breekt er zelfs wat af. De meeste van deze plantjes slaan goed aan in de tuin en groeien daarna als kool.

Kinderen die vanuit hun vertrouwde omgeving naar een pleeggezin gaan, worden ook met hun wortels losgerukt. Een aantal wortels beschadigen. Direct nadat deze plantjes zijn overgeplant, hebben ze extra aandacht en verzorging nodig. Meestal komt het wel weer goed met deze kinderen en ontwikkelen ze nieuwe wortels en zijn ze sterk genoeg om naar buiten te gaan. Je moet ze goed in de gaten blijven houden; ze blijven kwetsbaar. Maar dragen zeker ook op hun tijd vrucht.

Er zijn ook plantjes die vaak worden verplant en te lang binnen hebben gestaan. Ze hebben geen sterke wortels en zijn vaak blijvend beschadigd. Ze kunnen niet tegen een windvlaag of droogte. Elke keer met verplaatsen blijven er minder plantjes over. Deze 'binnenblijfplantjes' zijn meestal ook nog slapjanussen die het klimaat van de moestuin maar amper aankunnen. Er zijn maar weinig van deze plantjes die uiteindelijk in de moestuin ook opbrengst geven. Kinderen die vaker moeten wisselen van opgroeiplaats, krijgen ook niet de kans om een sterk wortelgestel te ontwikkelen. Deze kinderen krijgen het moeilijk als ze buiten worden geplant. Ze zijn extra gevoelig voor droogte of windvlagen. Met intensieve zorg blijven deze plantjes overeind.

Wat een prachtige taak als pleegmoeder om ontwortelde plantjes te verzorgen. Om te kijken wat ze nodig hebben. Een stokje langs de stam? Of een beschuttende tent eromheen? Of wat extra water of bescherming tegen fel zonlicht? Het is een kwestie van heel goed kijken naar je plantje wat het nodig heeft. En geduld, want de oogst laat meestal lang op zich wachten. Maar zeker ook vertrouwen in je pleegkind; wortels ontwikkelen zich onder de grond en zijn niet zichtbaar.

